

[Dohrmann]

sigt for, at det, man køber og erhverver, er godt, og at det er billigt. Forslag af denne karakter vil virke i modsat retning, og som sagt vil de først og fremmest gavne dem, der har magt over tingene.

Flere har nævnt, at folketinget sandelig skal sørge for, at sådan noget som brugsanvisninger og vejledninger på dansk findes ved enhver vare. Jeg har det selv sådan, at hvis jeg går ind og skal købe en vare og der ikke er en brugsanvisning på dansk og jeg ellers har brug for den, så køber jeg simpelt hen et mærke, hvor der foreligger en brugsanvisning på dansk. Det er absolut ikke noget, folketinget behøver at blande sig i.

Disse forslag er udtryk for en bureaukratisk holdning, og o.k., det har vi set så mange gange at socialdemokraterne har gjort sig til talsmænd for. Det, der er mest betænkeligt, er faktisk, at der langt ind i regeringspartierne er temmelig stor sympati for forslagene. Det er urovækkende, fordi der jo så ligesom er skabt et grundlag for, at de måske bliver vedtaget.

Maisted (FD):

Jeg tror, hr. Dohrmann kan være ganske rolig. Disse forslag bliver selvfølgelig ikke vedtaget, og det ved socialdemokratiet selvfølgelig også godt, for så vidt jeg ved, er socialdemokratiet tilhænger af EF, og det vil sige – som ministrene også fremhævede – at vi intet kan foretage os på disse områder undtagen i overensstemmelse med vores EFPartnere. Derfor kan man tage det helt roligt, for der ville jo være tale om tekniske hindringer, hvis vi gennemførte forslag af denne type.

Men jeg synes, det skal slås fast, at det i dag selvfølgelig gælder, at ingen i dette land bevidst kan fremstille produkter, der er skadelige for forbrugerne. Disse to paradeforslag er derfor kun et udtryk for, hvordan socialdemokratiet ønsker at det fremtidige samfund skal se ud. Det er barnepigementalitet. Der er overhovedet ingen tillid til, at forbrugeren er i stand til at tænke, at vælge sine egne produkter ud efter kvalitet og pris.

Som fru Alice Faber dygtigt fremhævede, har vi set en række skadelige ting i forbindelse med medicinalvarer, og det er selvfølgelig forbudt at levere noget til forbrugerne i dag, hvis man har nogen som helst anelse

om, at det kan skade dem. Sådan er forholdene uanset disse beslutningsforslag.

Punkt 4 i forslaget til folketingsbeslutning om en lovgivning vedrørende produktansvar er fuldstændig forrykt. Det er, jeg havde nær sagt galimatias. Der står, at den, der producerer, importerer, markedsfører eller sælger et produkt, en vare eller en tjenesteydelse, har bevisbyrden for, at et dødsfald eller en skade på person eller ting ikke kan tillægges produktet, varen eller tjenesteydelsen. Altså en omvendt bevisførelse, noget ganske afsindigt. Man kunne tænke sig, at en mand, der gik på gaden, faldt om af et hjertetilfælde; men samtidig tyggede han på en Gajoltablett. Så kunne altså Gajoltablettfabrikanten risikere at få et sagsanlæg, og han skulle så føre bevis for, at det ikke var Gajoltablett, der gjorde, at manden fik et hjertetilfælde og døde.

Det er fuldstændig og aldeles forrykt, men det skal selvfølgelig også kun tjene til at vifte med den røde fane at fremsætte den slags ganske ubrugelige forslag her i folketinget.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt starte med at sige tak for de positive bemærkninger, som er faldet til begge forslagene i dag.

For så vidt angår produktansvarsforslaget kan jeg jo konstatere, at regeringen er positiv over for intentionerne, men endnu en gang vil skubbe problemerne foran sig under henvisning til EF. Hertil er kun at sige, at man altså nu i EF-regie har forsøgt i omkring 10 år, og at man tilsyneladende ikke er nået videre. Derfor mener vi, at vi nu selvstændigt må tage initiativer og gennemføre en lovgivning, der måske så kan bevirke, at EF kommer lidt bedre op på mærkerne.

Men uanset EF er det vigtigt at understrege, at et dansk initiativ og en dansk lovgivning ikke vil være til hinder for, at man i EF senere bliver enig om fælles minimumsregler på området. Det må på et område som dette, hvor det drejer sig om beskyttelsen af det enkelte individ, være sådan, at de lande, der ønsker det, kan gennemføre og vedtage strammere og mere beskyttende regelsæt, end de langsomste i EF er parat til.

Nu startede jeg måske lidt bagvendt, for der er ingen tvivl om, at for os er det vigtigste naturligvis at sikre forbrugerne bedst mu-